

הגחלילית

והפנס

כתב קמביז קאקאבנד

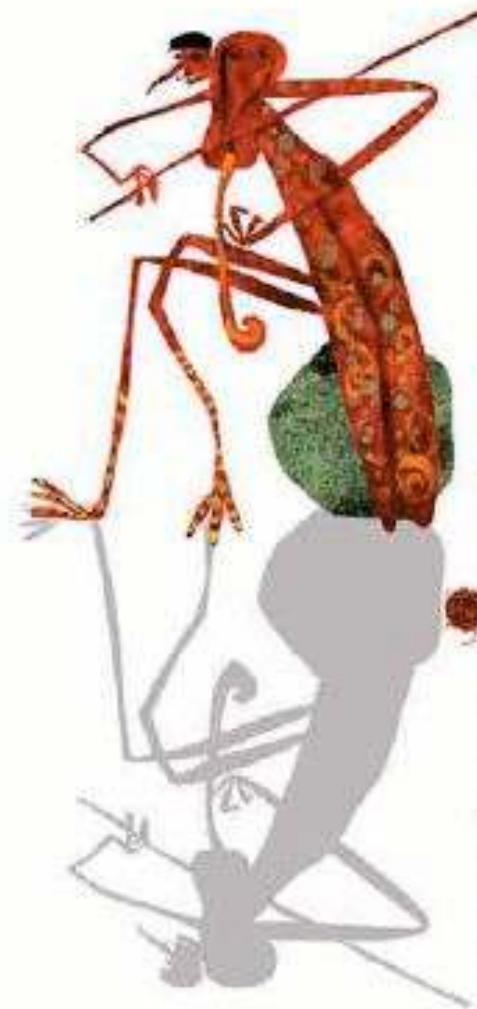
אייר עלי ריזה גולדוזיאן

הגחלילית זרחה בלילות החשוכים של היער ואורה
האיר כל הסביבה. חבריה ביקרו אצלה לפני שינה
ונהנו מהזוהר.
פרת משה רבנו ניצלה את האור כדי לאסוף סביבה
את כל ילדיה. היא חששה מאוד לאבד אותם.

החלזון הוציא את ראשו מהקונכייה,
הושיט את משושי עיניו וקרא ספרים.
העכביש הוציא את מחטי הסריגה וארג
גרביים לילדיו.
הפרפר הביא את הצבעים שלו ועשה
ציורים צבעוניים.
הצרצר כוון את כינורו וניגן לכל הנוכחים.

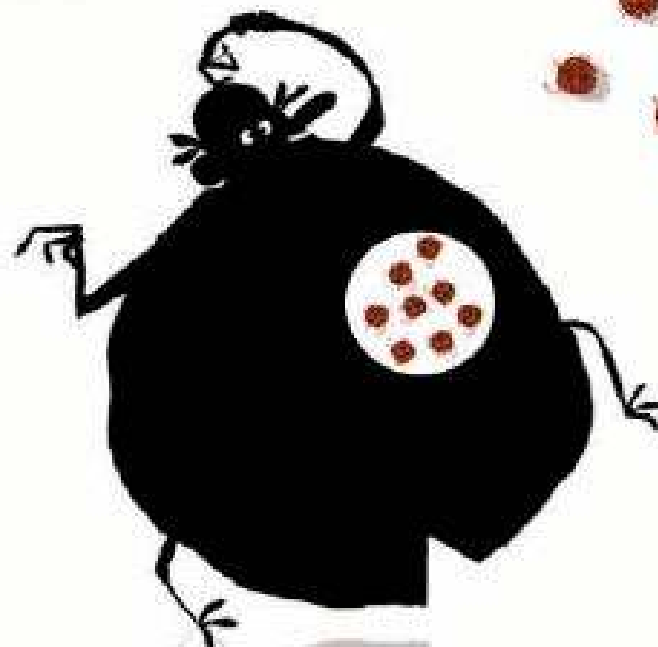
לילה אחד נשמעו קולות מפחידים ביער. באו
אנשים אכזריים כדי לצוד. נשמעו יריות של
רובים ועוד רעשים מוזרים. חיות היער ניסו
לברוח. הגחלילית וחבריה הסתתרו תחת עלי
העשבים.

אך אחרי הזמן הציידים עזבו והשקט שוב
שלט היער.

כשהגחלילית וחבריה יצאו מהמסתור שלהם
ראו פתאום חפץ מוזר שהפיק אור. פנס
חשמלי.
הציידים שכחו פנס ביער וזה דלק והפיץ הרבה
אור. האור שלו היה יותר חזק מזה של
הגחלילית.

החלזון אמר "קל יותר לקרוא באור
החזק הזה."
העכביש אמר "גם לי קל יותר לארוג
גרביים לילדיי."
הפרפר אמר "הצבעים שלי נראים יפים
יותר באור הפנס הזה."
והצרצר אמר "יותר נעים לי לנגן באור
החזק הזה. אנגן יותר יפה."

רק החרגול השחור
הקטן בא אליה. הוא
אמר "הם עזבו אבל
אני מעדיף להישאר
אתך. אור הפנס
אומנם חזק יותר,
אבל האור שלך
יותר יפה."

כולם עזבו את הגחלילית והתאספו סביב
הפנס.

הגחלילית הצטערה מאוד. היא כמעט כבתה
את אורה ולא רצתה להאיר יותר.
הגחלילית נאנחה אבל המשיכה להאיר בשביל
החרגול השחור והוא התחיל ספר לה על
ההרפתקאות שלו.

A flashlight with a white beam illuminates a night garden scene. The flashlight's handle is orange with black stripes and a textured grip. The beam of light reveals several insects: a small black fly, a large green and yellow striped beetle, a white beetle, a red dragonfly, and a snail. The background is dark with green foliage and small white stars. A decorative border of red and white dots runs along the top and left edges of the page.

כשכל החברים של הגחלילית הלכו לישון
הגחלילית ניגשה לפנס יחד עם החרגול
השחור. היא אמרה "צריך להפסיק את אור
הפנס הזה. הוא הפריד ביני ובין חבריי."
היא עברה סביב הפנס. על הפנס ראתה
לחצנים שונים, וניסתה להפעיל אותם, אבל
הייתה חלשה מדי כדי ללחוץ עליהם,
ולהפסיק את אור הפנס.

כל ערב החברים של הגחלילית
התאספו סביב הפנס. את
הגחלילית הם שכחו לגמרי.
כל ערב הגחלילית זרחה רק בשביל
החרגול השחור הקטן והוא נהנה
מאורה וסיפר לה סיפורים מעניינים.

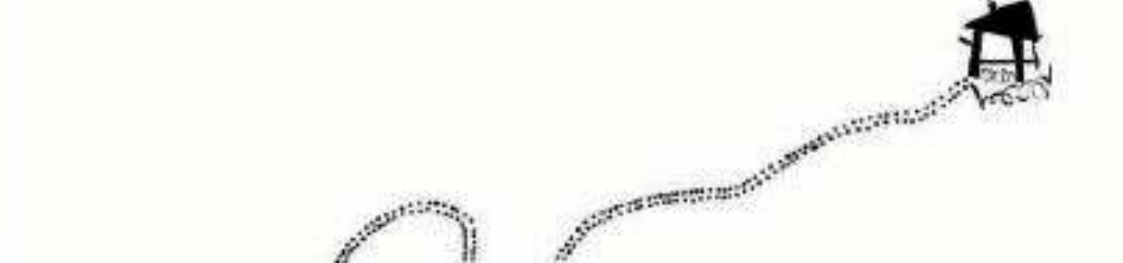

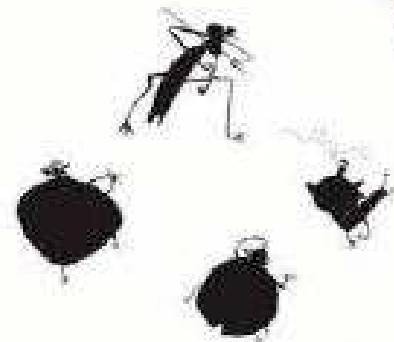
עברו לילות אחדים והפנס המשיך
להאיר. אך הסוללות התחילו להתרוקן
והאור נעשה חלש יותר ויותר, עד שלילה
אחד כבה לגמרי.

הפנס הפסיק להאיר אך אורה של הגחלילית המשיך
והאיר את סביבתה. החברים שלה שנשארו בחושך
הביטו עליה מרחוק. הם התביישו לגשת אליה.
החרגול השחור הקטן היה היחיד שנשאר לידה.

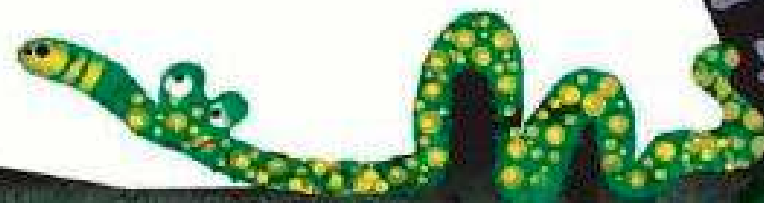
יום אחד החרגול השחור הקטן אמר לגחלילית "מחר
אני עוזב. אמשיך בדרכי ואלך להכיר חלקים אחרים
של היער הגדול הזה."

והגחלילית ענתה "גם אני אפסיק להאיר. אינני רוצה
להאיר לאלה שעזבו אותי. אשאר כבויה לתמיד."
"לא אוכל לייעץ לך מה לעשות" אמר החרגול השחור "אך
אם תפסיקי להאיר לא יזכרו יותר שאת קיימת."

למחרת החרגול השחור נפרד מהגחלילית והמשיך בדרכו.

ובלילה הבא הגחלילית זרחה בשביל חבריה
והאירה את סביבתה. אך היא לא רק האירה.
היא גם סיפרה להם סיפורים. אותם הסיפורים
ששמעה מהחרגול השחור. מהחרגול הקטן
שאף אחד לא אהב אותו, כי היה זר.

